

Dim Ro Shpigelman

Мури

Зрозумій свої фантазії

Dim Ro Shpigelman

Мури. Зрозумій свої фантазії

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=24390142

ISBN 9785448526855

Аннотація

Это моя первая книга, в ней вы найдёте себя! В книге рассказывается о том, как люди могут видеть ту или другую ситуацию в своей жизни.

Содержание

Прочитай і листай	5
Радісна собака	8
Я не хотів весілля	9
Без Алжира у 1985	10
Книга про №1 1	11
Блокнот Карла	12
Війна лікаря	13
Кінець ознакомительного фрагмента.	14

Мури Зрозумій свої фантазії

Dim Ro Shpigelman

© Dim Ro Shpigelman, 2017

ISBN 978-5-4485-2685-5

Создано в интеллектуальной издательской системе Ridero

Прочитай і листай

Я саме та людина, яка просто ненавидить читати книги. У книгах розповідається те, що люди знають як воно виглядає і по крайній мірі можуть це уявити. Кожна людина – це певна структура робота із запрограмованими можливостями і уявленням про навколишній і потойбічний світи. Завжди автори книг запевняють що такого, ще ніхто не бачив і не чув. Коли ти розпочинаєш читати книгу, ти розумієш що тебе обдурили. І тут є 2 варіанти вирішення цієї проблеми: перший – ти засмучуєшся і вважаєш що книги це марна трата часу у житті, другий варіант – це ти будеш шукати ту книгу, у якій тебе не заплюють і час не буде марним. Наведу один простий приклад, як розповісти про те, що ти сам не знаєш. Інтригувати потрібно із самої назви, типу не «Православна свічка» і «Як вмирають атеїсти?», а назвати «Православний атеїст», як приклад. Людина просто не має уявлення, як таке взагалі можливо! Чи наприклад, як вам така назва «Тату, ти моя донька». Ви напевно розриваєте свій мозок, як таке можливо, щоб тато був моєю донькою, це ж взагалі божевілля, але я це можу уявити у своїй голові. Саме це я хочу показати у своїх творах, показати те, чого не існує. Хоча це може здаватися вам див-

ним, але я можу розповісти про те, чого сам не знаю. Я граюсь зі своїм болем заради того, що ніхто не побачить, фізичне уявлення про нестандартне висловлювання. Це своєрідний апокаліпсис наукових провокацій проти свідомості авторського глузду у безодні із дном, яке не має кінця. Завжди кульмінація має свій кінець, але ж вона також має свій початок. Ніколи не закінчиться кінець кінця кульмінації. На папері це може статися, але тільки не у пам'яті людини. Це типу, коли ти фізично помираєш, але не душевно. Я можу передати емоцію радості з тусклим виразом обличчя. Мене важко зрозуміти, не вас. Мої твори розкажуть вам те, що ви не готові почути. От на початку я зауважив, що «завжди» автори брешуть у своїх творах, але я те маленьке виключення із усієї цієї густої та тягучої маси простолюду, незалежних від фінансових можливостей. Так, я можу чхати ж у свої руки котрі створюють неіснуюче, адже з правил етикету, коли людина чихає, потрібно закривати рот руками. Коли ви це читали, хотіли уявити мою бурхливу уяву, якою я уявляю неіснуюче. От уявіть у своїй уяві, як це уявляти життя без уявлення про уявлення

Так, можливо десь там і існують хороші автори творів, але як показує практика, самі бачите. От, якщо подумати, то писати твори ніби і не важко, взяв ручку, папір і пишеш все що лізе тобі в голову. Але на-

справді, я так і пишу твори. Люди вважають що для написання твору потрібно бути начитаним та освіченою персоною. Це все не правда

Радісна собака

Я звичайний. Пити каву під звук підборів офіціантки. За-
телефонував телефон, я відповів і пометушився. Я йшов,
кров застигала, я мокрий. Чоло не те. Так. Я на місці. Двері,
кнопка, поверх. Я в офісі з пролитою кавою на клавіатурі. Я
Жанна Д'арк, але вогонь прилетів за допомогою людини. Те-
пер живу в вогні щасливому. Люди внизу плакали. Телевізор
вибухнув. Переможена собака з'їла двох котенят. Світ змі-
нився. Чорне місто. Собака спить, а я не знаю. Який я?

Я не хотів весілля

Я кинув подушку в стіну. Втратив свідомість, і у Франції дівчинка встала на ноги. Ні, Корсун не вірить у повстання, Енелія. Сон. Я прийшов і Енелія не вірить підсвідомості. Я сказав, що в стіну кинув подушку. Вона пішла. Ранок. Корсун прикупив класичну краватку. Енелії купив новий дім. Мені теж. Я кохаю її. Весілля. Корсун плаче, хоч не знає про весілля. Ми лежимо, хоч водночас живемо разом. Халат мовчки вийшов, а я залишився. Як так?

Без Алжира у 1985

Я забув, чому намалював карту Алжира у 1985 році. Конель взяв лампу на етажерці і пішов до пустоти. Зник. Я не знаю. Рік той, у якому карти не має. Роса з очей витікає. Стілець. Змія тримається за гілку і переплітається. Я не розумію. Сіно. Свиня хрюкнула і випила воду з корита. Не видно. Конель не бачить, а я радію. Рани загоїлись. Гіпноз. Невеликий звук від стільця. Я вбив свою долю. Мені подобається. Свиня згнила. Проблеми. Чому зі мною так зробили?

Книга про №11

Я зробив, щоб притулитися до батареї. Коли вона пила каву з миски, м'які стіни співчували їй. Книга писалась, а тканина не плелась. Дорого бути нормальним. Я терпів заради себе. Інша ручка. У №11 є сльоза. Книга кінчилась. Відкрили полотно і забули. розвіявши туман людина ожила. Я плачу. Це сльози щастя і трагедії. Під час перечитування книги, я отримав біль на обличчі. Людина була велична. Побудувався дім. В ньому живе №11. Білосніжка пожалкувала про свої дії. Я не хотів жити вдома. Навіщо ти це зробив?

Блокнот Карла

Я зрубав сосну. У сосні лежала чиясь частинка долі. Випав сніг у серпні. Сусідній дім згорів. Я відкрив блокнот. Жінка провалилася в колодезь. Прочитав пункт. У Лондоні впав Біг-бен о 13:43 годині за туніським часом. Дійшов до середини. Антена працює. Легені згнили. Дзеркало відображало пусту тарілку гречаного супу, якого не існує. Вертеп Заблукав у селі. Я злякався. Руки почорніли. Мені подобається це все. Шкаф ні, а шафа так. Хоча ні. Я спалив блокнот. Вибух. Земля. Сонце. Нічого не має. Карл живе у інших. Чому він живе?

Війна лікаря

Я пишу. Підструганий олівець зламався. Нитка змінилася. Ходити по краю можна. Штрих. Рот закритий. Пакет наповнився киснем. Вода тече по венах до серця. Зелена комета летіла. Кожну секунду комета видає звуки. Вони тривожні та щасливі. Ніхто не хоче щоб було тихо. Війна. Боги проти людей. Думки не можуть зібратися до купи. Ні. Люди жорстокі і несправедливі. Хірург пише. Пише. Майже дописав. Боги знищені. Людей стало на одного більше. Лікар закінчив писати. Я встав. Я вмію думати. Хто такі Боги?

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.